

“Per què una taula no pot tenir vuit potes?”

Fem l'entrevista a la vila comtal de Besalú, asseguts en un sofà de noguera del segle XIX de dues places que ell ha reconvertit en un espai on, a més a més de poder exercir-hi l'intim acte de la lectura, també s'hi pot conversar. És especial fer una entrevista assegut en una obra d'art. Perquè el sofà en qüestió no és només una peça restaurada, a la qual s'hi ha afegit acer inoxidable, ferro i pell, a més a més del vellut. En si mateixa, aquesta peça única –com totes les que fa en Kel–, amaga un món filosòficament ric i profund.

Aquests són temps dolents per a gairebé tot, també per a l'art? Sí, però els camins de l'art demanen un temps d'inversió. Hi ha qui diu que aquests són els millors temps per invertir-hi perquè no tens la pressió d'haver de vendre. Com definiria el que fa: moble-escultura, avantguardisme? Eclecticisme és la paraula que millor ho defineix. Qualsevol artista expressa amb el que fa físic les seves idees, les reflexions filosòfiques que es guarda a dins. Artista o artesà? D'artesà, en sóc, i artista és cap on vaig. Algú potser em considera artista, però no ho haig de dir jo. També té un pèl de filòsof. Tota la gent que és creativa o parteix d'una mica de filosofia i reflexions o només fa objectes. Sobre la seva obra han dit que és eclèctica, irreverent, arriscada...

Li molesten tantes etiquetes? No, la gent que hi posi la que vulgui. Li agrada que el defineixin com a escultor? Segurament és la definició que millor defineix el que

faig. Diuen que és un artista modern. Avui ets modern i demà ja no. L'etiqueta de modern és caduca! Tot es pot reciclar per fer-ne una obra d'art? Sí, però jo fujo del reciclatge. Hi ha peces que faig servir, com la pota d'una cadira, que no vaig a buscar a un contenidor de brossa, com les peces que tenen una pota de cadira Thonet. Vaig estudiar Thonet a fons, la seva filosofia de creació, què pretenia al segle XIX quan va presentar aquestes cadires; tot el que ha significat en 150 anys. Com que era tan experimentador, si hagués tingut acer inoxidable l'hauria combinat amb el faig de les seves cadires, com va fer 50 anys després Mies van der Rohe. Jo he agafat cadires Thonet firmades, autèntiques, les he desmuntades i n'he agafat components, perquè ell dissenyava els components per separat i les cadires es muntaven a destinació. Thonet és el pare dels Ikea. No és atrevit tenir una galeria com la seva, que fuig del funcionament habitual de les galeries d'art? Quan tens una idea has d'anar fins al final amb ella. Està en contra del funcionament estàndard de les galeries d'art. Hi ha moltes galeries que no cerquen nous talents, que només són fàbriques de pagar factures i punt. Estic en contra d'això. Com un bon dia decideix arraconar, en part, l'ebenisteria? Em revelo contra aquest encasellament que imposa el no poder sortir de la norma. Els meus professors d'ebenisteria m'han inculcat que les coses es fan d'una manera molt determinada, molt tancada. Fins no fa gaire una taula havia de tenir quatre potes i era una tauleta si en tenia tres. Per què no pots fer una taula de vuit potes? Al món de l'ebenisteria no ho entenen, per això ho exploro des de l'art. Besalú té una certa màgia: és per la gent o per les pedres? Per les pedres i per la història. Vol canviar les façanes de Besalú. La major part de la gent que ha vingut a Besalú ho ha fet per la història i les pedres. M'agradaria que així com ara algú veu la meva cadira per accident, perquè ve a veure una església del segle XI, passés al revés i la gent vingués primer per l'art.

Kel Domènech Creador d'art, ebenista i restaurador

manel lladó

Kel Domènech (1971) és un creador d'art, molt més que un escultor. Des dels 80 ha treballat com a professional de l'ebenisteria i la restauració, ofici que manté, i també ha estat anti-quari. Tot plegat li ha donat un ampli coneixement d'uns materials que ara transforma en art des del seu refugi de Besalú, on lidera un projecte per posar peces d'art a les façanes, algunes en forma de cadira.

Publicat a:

-El Punt Avui. Comarques Gironines 06-09-2012 Pàgina 64

-El Punt Avui. Edició Nacional 06-09-2012 Pàgina 48

Font del document:

http://www.elpuntavui.cat/noticia/article/5-cultura/19-cultura/573346-per-que-una-taula-no-pot-tenir-vuit-potes.html?piwik_campaign=rss&piwik_kwd=mes&utm_source=rss&utm_medium=mes&utm_campaign=rss